

1. Întâlnirea cu Dumnezeu

Tang Yue, China

Într-o zi la fel ca toate celelalte, Tang Yue a plecat la piață cu băiatul ei de șase ani. Nu se gândea că în acea ocazie avea să-L întâlnească pe Dumnezeu.

Tang Yue credea în Dumnezeu și I se închina duminica împreună cu un grup de credincioși creștini. Dar, în clipa aceea, se gândea ce să cumpere de la piață. Pe drum, a fost abordată de doi bărbați amabili.

– Știți, a spus primul, păzirea duminicii nu este poruncită în Biblie.

Apoi, a scos o Biblie și i-a arătat câteva texte despre ziua de odihnă, Sabatul zilei a șaptea. Celălalt a încurajat-o să se convingă singură:

– Puteți căuta pe internet informații despre adevărata zi de odihnă.

– Isus a venit pe pământ și a înființat biserica lui Dumnezeu, care este o biserică păzitoare a sâmbetei, a adăugat celălalt.

Și cei doi au dispărut în mulțime la fel de repede cum apăruseră.

Impresionată de această întâlnire ciudată, de cum a ajuns acasă, Tang Yue a căutat pe internet ce îi spusese acei necunoscuți. Spre surprinderea ei, a găsit un site în limba chineză cu explicații despre Sabat ca fiind sâmbăta, ziua de odihnă poruncită de Dumnezeu. A găsit și o reclamă la un set de studii biblice. Site-ul era al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. A descoperit pe internet că în orașul ei exista o biserică adventistă. S-a hotărât să facă o vizită și, sâmbăta următoare, a mers acolo, gândindu-se că avea să-i vadă și pe cei doi care o abordaseră pe stradă. Nu i-a întâlnit nici atunci, nici în altă zi, însă ea continuă să meargă la acea biserică adventistă, convinsă că și-a găsit familia spirituală.

„Biserica aceasta respectă îndeaproape învățăturile Bibliei, spune ea. Este foarte diferită de biserica păzitoare a duminicii. Am convingerea că învățăturile adventiștilor sunt adevărate și că Isus vine curând.”

Tang Yue participă regulat la serviciile divine ale adventiștilor de ziua a șaptea care se strâng într-un apartament dintr-un oraș din centrul Chinei.

Trimestrul acesta, o parte din darurile strânse în Sabatul Treisprezece va ajuta la construirea de locuri de închinare pentru credincioșii din China. Vă mulțumim mult că susțineți lucrarea misionară cu atâta generozitate!

2. Martorul dintr-o biserică mică

Zhang Wei, China

Zhang Wei (nu este numele lui real) era un cetățean obișnuit. Era cadru militar în armata chineză și primar respectat în satul său. Dar s-a decis să se mute la oraș ca să câștige mai bine. S-a mutat într-unul dintre cele mai mari orașe din zonă și și-a găsit un loc de muncă în construcții.

Într-o zi, când mergea pe o stradă, i-a atras atenția o muzică plăcută care venea de la parterul unui bloc mare. S-a apropiat și, prin ferestrele deschise, a văzut niște oameni care cântau și se rugau. Imediat, cineva a venit și l-a invitat înăuntru. Zhang Wei i-a spus că este budist și nu s-a arătat dornic să intre. Dar, pentru că era curios, a intrat totuși în mica biserică adventistă.

A observat că mulți dintre cei prezenți aveau Biblii și a vrut să afle mai multe despre cartea aceasta. Credincioșii i-au împărtășit atunci multe dintre adevărurile prețioase ale Scripturii și s-au rugat cu el.

Zhang Wei a continuat să meargă la biserică. Odată s-a vorbit despre stilul de viață sănătos și despre alimentație. Credincioșii i-au arătat că Biblia făcea diferență între animale curate și necurate și i-au spus că porcul este un animal necurat, fiind de multe ori infestat cu viermi.

Zhang Wei nu i-a crezut și s-a gândit să facă un mic experiment. Bucătarul firmei la care lucra cumpăra uneori câte un porc întreg ca să poată să hrănească echipa numeroasă de muncitori. Curios să vadă cu ochii lui cât de necurat era acest animal, a luat un cuțit și, într-un moment când nu era nimeni prin preajmă, l-a despicat în două. Ce să vezi: carnea era plină de viermi care mișunau nestingheriți! Șocat și dezgustat, nu a mai mâncat niciodată carne de porc.

După o vreme, Zhang Wei a acceptat toate adevărurile Bibliei și s-a botezat. Pastorul l-a încurajat să se întoarcă în satul lui și să lucreze cu oamenii de acolo.

Zhang Wei s-a întors și a înființat o biserică adventistă cu un singur membru – el însuși! Le-a vorbit oamenilor despre adevărurile Bibliei și mulți i s-au alăturat. Astăzi, în regiunea unde locuiește el există șase biserici adventiste și au fost înființate biserici încă în alte trei regiuni învecinate, datorită rugăciunilor și mărturiei sale convingătoare.

O parte din darurile din Sabatul Treisprezece va ajuta la înființarea de biserici în câteva orașe din China. Vă mulțumim pentru sprijin!

3. Biblia îngropată în pământ

În timpul revoluției culturale chineze era foarte riscant să deții o Biblie. O cunoștință de-a noastră a reușit să facă rost de o Biblie și, fiindcă era o carte rară și prețioasă, a vrut să o ofere cu împrumut, ca să o poată citi cât mai mulți oameni. A desfăcut-o cu mare grijă și a dat câte o carte sau două unor familii adventiste de ziua a șaptea. Familia noastră a primit cărțile 1 și 2 Samuel. Le-am citit și răscitit, delectându-ne cu fiecare cuvânt. La data aceea, eram copil și mi-au plăcut extraordinar de mult întâmplările descrise acolo! Fratele meu mai mare știa să scrie și a transcris cărțile, ca să le citească și alții.

După câțiva ani, un alt adventist a găsit undeva, îngropată în pământ, o Biblie foarte mică pusă într-o pungă din plastic. Dar, fiindcă avea vederea slabă și nu putea să vadă literele mici, mi-a dăruit-o mie când am împlinit optsprezece ani. Ce fericit am fost! Țineam pentru prima oară în mână o Biblie întreagă!

Biblia aceasta găsită în pământ a fost foarte prețioasă pentru mine și am citit-o din scoarță în scoarță de peste zece ori. Am petrecut mult timp studiind-o, am subliniat pasajele importante și am făcut câteva însemnări. Abia la optsprezece ani am reușit să citesc pentru prima oară despre potopul lui Noe despre care îmi povestea străbunica mea când eram mic!

Atunci am început să înțeleg această carte. L-am cunoscut mai bine pe Isus și învățăturile Sale. Am descoperit adevărul care ne poate ajuta să ducem o viață mai bună. Cu cât citeam mai mult, cu atât mai interesantă devenea!

La vârsta de douăzeci de ani, am vizitat o localitate în care cei mai mulți nu auziseră despre Biblie. Am fost solicitat să susțin prezentări biblice în mai multe case. Le-am arătat oamenilor mica mea Biblie și le-am împărtășit ce am descoperit în ea. Vestea s-a răspândit și am primit multe invitații din partea altor familii.

În aceste ocazii, am remarcat că tinerii – mai ales adolescenții – erau deosebit de interesați. Setea lor de a cunoaște Biblia era atât de mare, încât au învățat pe de rost toate cele 1 000 de texte biblice pe care le-am transcris de mână pentru ei. Metoda aceasta a funcționat excelent în cazul lor! (*Va continua.*)

4. „Am așteptat ceva timp!”

După 1990, ne-am bucurat de o oarecare libertate religioasă în China și acum avem câteva biserici adventiste. Una dintre ele se află în apropierea unei firme mari de import-export. Proprietara ei este prietenă cu o membră a bisericii noastre. Într-o zi, în discuția lor, au ajuns la subiectul religie. Sora noastră și-a mărturisit credința în Dumnezeu și în Biblie și i-a explicat ce înseamnă să fii adventist de ziua a șaptea. Femeia de afaceri a fost plăcut impresionată și i-a spus:

– Îmi place biserica ta. Principiile voastre le sunt utile oamenilor. Vrei, te rog, să le vorbești și angajaților mei despre ele?

Sora noastră s-a bucurat, dar se temea. *Angajații sunt oameni nereligioși, poate chiar ateï, se gândea ea.* Dar, prietena ei i-a spus:

– Draga mea, tot aștept! De ce nu ai trimis pe cineva?

Sora noastră și-a dat seama că era o ocazie importantă și l-a anunțat pe pastorul bisericii. Când acesta a sosit la fabrică, proprietara i-a convocat pe șefii de departamente la o ședință. Pastorul le-a vorbit despre Isus și despre învățăturile Sale și mesajul a fost bine primit. Directorii de departamente i-au cerut să vină să le vorbească și celorlalți angajați. Au stabilit o zi și pastorul a onorat invitația. Cei aproximativ șazecei de angajați care au participat au fost încântați. Apoi s-a ținut câte o prezentare la două săptămâni. După șase ocazii, pastorul i-a invitat să Îl primească pe Isus ca Mântuitor. Au răspuns treizeci de persoane.

Cu ocazia Crăciunului, Biserica Adventistă a organizat un eveniment pentru toți cei două sute de angajați ai firmei. Proprietara a invitat și alte companii să li se alăture, iar proprietarii acestora au observat o schimbare la angajații ei. „Oamenii de aici par foarte amabili, parcă sunt altfel”, au spus ei. „Am dori să organizăm astfel de prezentări și pentru angajații noștri.”

În prezent, pastorul adventist se întâlnește cu angajații în fiecare duminică seara. Femeia de afaceri, care este proprietară a mai multor fabrici, face planuri pentru a începe un program similar și în alte locuri.

După evenimentul organizat de Crăciun, ea a vizitat Biserica Adventistă și a participat la Sfânta Cină. Prietena ei a întâmpinat-o cu multă căldură și a încurajat-o să vină și în alte ocazii. Dorința ei este să se boteze curând, odată cu cei treizeci dintre angajații ei.

5. Călăuzit și transformat

Helio, Japonia

Tatăl meu, japonez imigrat în Brazilia, era budist. Mama, descendentă dintr-o familie de japonezi, crescuse într-o familie romano-catolică. Tata a murit de tuberculoză când eu aveam doar paisprezece ani. Își dorea mult vindecarea și, probabil din cauza aceasta, a acceptat religia creștină în casa lui. Se ruga în fiecare zi. După decesul său, pe care mi-a fost foarte dificil să-l accept, am fost nevoit să preiau atelierul său de ceasuri, ca să întrețin familia.

Cam pe atunci, am început să citesc Biblia. Mi-a rămas imprimat în minte un pasaj – Ioan 14:6 „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”

La douăzeci și șase de ani, am plecat în Japonia. Speram să-mi fac o situație mai bună, dar lucrurile s-au înrăutățit. Mă durea foarte tare spatele și, deși am cheltuit mulți bani pe tratamente, nimic nu mă ajuta. Și, ca și cum nu ar fi fost de-ajuns, relația cu soția mea s-a rupt după o căsnicie de numai trei ani.

Când l-am cunoscut pe Silvio, un adventist angajat la fabrica unde lucram și eu, viața mea era în derivă. Silvio era calm și binedispus întotdeauna, deși îl necăjea o durere teribilă cu care rămăsese după un accident. Îl admiram mult.

Pe atunci, eram membru al unei secte spiritiste japoneze, „Mahikari”. Credeam în existența a doi dumnezei: „dumnezeul universului” și „dumnezeul pământului”. De fiecare dată când mă plecam înaintea lor, îmi aduceam aminte de textul din Ioan 14:6 și mă întrebam unde era Isus Hristos.

Când m-am împrietenit cu Silvio, el m-a invitat să merg la biserica lui. Eram prieteni buni. În pauza de masă îmi vorbea despre Isus și despre schimbarea pe care o putea aduce El în viața mea. Dar, cel mai mult m-a sensibilizat experiența lui. Ea mi-a stârnit interesul pentru Biserica Adventistă și așa am început să merg cu el la biserica din orașul Hamamatsu și să studiez Biblia cu pastorul. La scurt timp, am primit botezul.

Au trecut de atunci zece ani. Acum lucrez ca evanghelist cu literatură în Uniunea Japoneză și mă ocup de Biserica Adventistă nou-înființată în orașul Yaizu. Sunt căsătorit cu o asistentă – și ea este japoneză –, adventistă de ziua a șaptea, și avem un copil de doi ani. Îl laud pe Dumnezeu pentru modul în care m-a călăuzit și mi-a transformat viața.

6. Mai de preț decât banii

Ruth, Japonia

Ruth s-a născut în Ecuador, dar, în 2004, s-a mutat în Japonia împreună cu soțul ei, japonez de origine. În Ecuador, fusese pe la mai multe biserici, dar niciuna nu reușise să-i satisfacă setea sufletului. Odată, intrase și într-o biserică adventistă de ziua a șaptea. A remarcat că „oamenii erau amabili și pastorul îi trata pe toți la fel, fără părtinire”. A primit și un DVD cu prezentările despre cartea Apocalipsa ale pastorului Luis Gonçalves, *The Last Hope* [Ultima speranță], însă l-a pus deoparte și a uitat de el.

Când s-a mutat în Japonia, s-a angajat cu soțul ei la o fabrică de materiale plastice. Era satisfăcută de locul de muncă și totuși simțea că îi lipsea ceva. Odată, văzând într-un ziar un anunț despre Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, și-a amintit de plăcuta experiență pe care o avusese în Ecuador și l-a sunat pe pastorul local, iar el a invitat-o la biserica din Kakigoya, aflată nu departe de locuința ei.

Acolo, Ruth a cunoscut-o pe Diana, soția prezbiterului, care era din Brazilia. Diana s-a oferit să studieze Biblia împreună și, la prima ocazie, i-a adus în dar chiar DVD-ul pastorului Luis Gonçalves, *Ultima speranță*. Ruth și-a amintit că îl avea, deși, de obicei, când se muta, arunca tot ce era vechi. A fost surprinsă că păstrase DVD-ul acela și, convinsă că nu era o întâmplare, a vizionat imediat prezentările. A studiat Biblia împreună cu Diana și a aflat mai multe despre Apocalipsa. Simțea că a găsit adevărul. Când a aflat că sâmbăta e ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu, a decis imediat să nu mai lucreze sâmbăta, deși colegii îi tot explicau că salariul va fi mult mai mic și că ar putea veni să lucreze și câștigul de sâmbăta să-l dea la biserică. „Dumnezeu, Cuvântul lui și biserica Sa sunt mai de preț decât banii”, spune ea.

Ruth s-a pregătit serios ca să încheie legământ cu Dumnezeu și să primească botezul. „Au avut loc multe schimbări în viața mea, ne spune ea. Gândurile, obiceiurile, relația cu oamenii, totul s-a schimbat în bine.” Ruth face parte din marea comunitate de imigranți sud-americani care trăiesc în Japonia. Unul dintre proiectele pentru care se va face o colectă în Sabatul Treisprezece este construirea unui centru evanghelic internațional în Japonia. Pentru mai multe experiențe, puteți accesa pagina www.adventistmission.org.

7. Bărbatul cu bannerul

Song Sungsub, Coreea de Sud

Oriunde merge, Song Sungsub atrage atenția imediat, dar lucrul acesta nu îl deranjează, fiindcă are un mesaj important de transmis.

„Idea mi-a venit pe când împărțeam materiale religioase din casă în casă”, povestește el. „Noi le oferim oamenilor [cărți], dar unii, pur și simplu, le aruncă. Am început atunci să caut o metodă ca oamenii să vadă adevărul, să înțeleagă esența mesajelor celor trei îngeri – și anume Sabatul – dintr-o singură privire.”

Sungsub a mers la o firmă de publicitate și a conceput un banner special pentru rucsac, cu mesajul: „Ziua de odihnă = sâmbăta = ziua a șaptea” inscripționat cu galben pe un fond albastru. Bannerul conține și alte câteva explicații ale mesajului. Sungsub poartă acest banner de rucsac în fiecare zi când pleacă și când vine de la serviciu cu bicicleta. Uneori îl ia și când iese în parc și este surprins de reacțiile oamenilor. „Când văd bannerul, oamenii se apropie curioși și îl citesc cu voce tare. Stau în jurul meu și discută despre mesajul de pe el. Sabatul este un mesaj important, un adevăr care cere o decizie. Există multe metode de răspândire a mesajului, dar aceasta este strategia mea”, spune Sungsub.

Când a conceput această formă unică de evanghelizare, Sungsub a avut în minte două exemple biblice: (1) Iona care a fost trimis să străbată pe jos un oraș și să îi cheme pe locuitorii lui la pocăință și (2) israeliții care au dat mărturie tăcută când au înconjurat Ierihonul. „Mi-am dorit ca în felul acesta să vestesc adevărul despre Sabat într-un mod eficient și accesibil.”

La început, Sungsub s-a temut să nu stârnească opoziție și să nu fie interpretat greșit, dar și-a dat seama că mulți sunt foarte interesați. Și copiii sunt bucuroși și curioși să-l vadă pe „omul cu bannerul”. De multe ori, se țin după el atât cât îi lasă părinții să meargă.

„Unii întrebă cum pot să duc în spate bannerul”, spune Sungsub. „Nu sunt suficient de puternic și trebuie să fiu foarte atent la comportamentul meu, fiindcă port un mesaj important. Trebuie să fiu liniștit și, de aceea, mă rog tot timpul – atunci am pace și mă simt plin de puterea Duhului Sfânt. Experiența aceasta mă ajută să-mi dezvolt caracterul. Sunt foarte fericit. Sunt în căutarea oilor pierdute. Strategia mea este următoarea: o singură privire și imaginea rămâne pentru totdeauna întipărită în minte. Dacă oamenii îmi cer cărți, le ofer cărți. Este un proiect-pilot, ca să spun așa. Vom vedea care vor fi rezultatele!”

8. Hrană pentru suflet

Kim Dae Sung, Coreea de Sud

Când am început să păstoresc Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Seul-Centru, am văzut că în jurul bisericii erau numai clădiri de birouri și era foarte dificil să intri în contact cu oamenii. Căutând o soluție, m-am gândit la un restaurant în care să le oferim posibilitatea de a servi o mâncare proaspătă, într-o atmosferă prietenoasă, de familie.

Când am venit cu propunerea, majoritatea membrilor s-au opus, zicând că mai încercaseră lucrul acesta și că nu reușiseră. I-am asigurat că nu aveam să apelez la bugetul bisericii și că, potrivit mărturiilor lui Ellen G. White, vom avea un mare succes cu un astfel de restaurant în centrul unui oraș. În final, membrii au fost de acord, dar legea nu ne permitea să deținem un restaurant, deoarece biserica este o organizație nonprofit. Am decis atunci să înființez o asociație de sănătate și să-i invit pe lucrătorii din clădirile de birouri învecinate. Timp de trei luni, am vizitat birou după birou și am invitat fiecare persoană în parte să devină membru al asociației noastre de sănătate. Le explicam oferta asociației și că aveau asigurată masa la restaurant în fiecare zi, de luni până vineri. Abonamentul nu era scump. Oamenii s-au arătat interesați și s-au înscris.

Apoi, împreună cu membrii bisericii, am distribuit între 500 și 600 de cupoane de masă gratuite, la sediile firmelor din zonă. Deținătorul unui astfel de cupon avea dreptul la o masă gratuită într-o anumită zi. Ne așteptam la 300-400 de clienți, dar au venit aproape 500! În timp ce serveau masa, le-am adus la cunoștință posibilitatea de a deveni membri ai asociației de sănătate și de a se bucura în fiecare zi de această mâncare. Mulți ni s-au alăturat.

Nu este ușor să administrezi un astfel de restaurant. Însă restaurantul vegetarian i-a adus bisericii noastre multe beneficii. De exemplu, în Coreea, cei mai mulți ne consideraueretici, o sectă, iar unii nu voiau să intre în restaurant. Însă, pe măsură ce a devenit faimos, ni s-au alăturat pastorii altor biserici creștine, călugări și preoți. Cunoscându-ne, au renunțat la prejudecățile față de Biserica Adventistă. Au numai cuvinte de apreciere. Prin harul lui Dumnezeu, restaurantul funcționează deja de 12 ani. El se numără printre cele 117 centre de influență din Coreea de Sud.

9. În căutarea păcii (1)

Tan Yuen, China

Tan a crescut într-un orășel din sudul Chinei. Era timid și se simțea foarte singur. Considera religia o superstiție, dar era tot mai conștient de golul adânc din sufletul său. Pentru a-și găsi pacea sufletească, s-a hotărât să facă un pelerinaj până într-un oraș îndepărtat.

Acolo a cunoscut un pastor creștin care i-a vorbit despre Biblie. A studiat mai multe zile împreună cu el și s-a simțit atras de Dumnezeu Bibliei, dar s-a gândit să facă cercetări amănunțite înainte de a se dedica unei anumite filosofii. Și-a continuat astfel căutarea. După două luni de pauză, Tan a revenit, dornic să îl cunoască mai bine pe Dumnezeu. Pastorul l-a ajutat să-și găsească un loc de muncă și să reînceapă studiile biblice. De data aceasta, inima lui a fost atinsă și a luat hotărârea să devină creștin. Acum, dorința lui era să lucreze pentru Dumnezeu. A aflat că într-un oraș îndepărtat aveau loc niște prezentări religioase și a decis să participe și el. Când a putut câștiga bani, a mers cu trenul, dar cea mai mare parte a drumului a făcut-o pe jos. I-a luat o lună să ajungă acolo.

A rămas acolo câteva luni și a lucrat împreună cu un alt bărbat creștin.

S-a gândit apoi să se întoarcă în orașul său natal ca să le vorbească despre Evanghelie rudelor și prietenilor lui, dar concetățenii lui nu s-au arătat doritori să-l asculte. Unii l-au respins, iar alții au râs de el. Tan a postit și s-a rugat: „Doamne”, a zis el, „nu este aici niciun om ca să vrea să asculte?” Nu era nimeni – doar un bărbat certăreț, pe nume Tao Yeh.

Tao făcea parte dintr-o bandă de răufăcători care îi terorizau pe localnici. Patru membri ai acestei bande erau la închisoare, iar altul fusese ucis într-una dintre confruntările lor violente. Tao avea reputația de jucător de noroc înrăit, de bătăuș și bețiv, dar Tan a stat de vorbă cu el despre starea lui spirituală și s-a oferit să se roage pentru el. Tao a râs de propunerea lui și i-a spus că, dacă va avea vreodată nevoie de Dumnezeu, îl va anunța.

Nimeni nu vrea să mă asculte! își zicea Tan în sinea lui. A hotărât să caute în altă parte oameni interesați. La plecare l-a întâlnit pe Tao și a simțit îndemnul de a se ruga pentru el. După mai multe refuzuri, Tao a acceptat propunerea. S-au oprit în mijlocul drumului și s-a rugat. I-a oferit apoi o Biblie și s-au despărțit. Oare, avea să-l mai vadă vreodată? (*Va urma.*)

10. În căutarea păcii (2) *(Continuare)*

Tan Yuen și Tao Yeh, China

Tan a ajuns într-un oraș mare, unde auzise că exista o grupă de creștini activi. A fost însă avertizat că, dacă nu se întoarce în orașul natal, va fi arestat. Și-a cumpărat bilet de tren, dar s-a gândit ca, înainte de plecare, să ia totuși legătura cu creștinii de care auzise. A făcut rost de o hartă și așa a găsit Biserica Adventistă și i-a cunoscut pe pastorul Xo [șo] și pe niște tineri care studiau ca să devină evangheliști laici. Pastorul l-a invitat să rămână și să studieze Biblia cu ei.

Tan nu intenționa să rămână mult timp, dar, fiindcă nu a mai fost somat să plece, a rămas și a studiat. A descoperit multe adevăruri noi despre Dumnezeu. A aflat că sâmbăta este ziua a șaptea, ziua de odihnă și închinare. Pastorul Xo a studiat și s-a rugat cu el. Tan se ruga și el și l-a cerut lui Dumnezeu să-l învețe, iar Domnul i-a deschis mintea și el a acceptat adevărul.

A rămas acolo câteva luni. A studiat, a fost botezat și a început să lucreze ca evanghelist laic într-un sat vecin, cu o grupă de credincioși.

Într-o zi, la ușa lui a apărut Tao. „Trebuie să dau de tine”, i-a spus el repede. „Vreau să-L cunosc pe Dumnezeu tău.” Tao și prietenii lui se încăieraseră cu un bărbat dintr-o altă bandă, mai puternică. Tao reușise să scape, dar bărbatul acela îl căuta ca să-l omoare. Disperată, mama lui insistase ca el să plece imediat.

În timp ce-și făcea bagajul, a găsit Biblia primită de la Tan. A deschis-o și a citit: „Nu vă îngrijorați de viața voastră... Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu... Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine... Ajunge zilei necazul ei” (Matei 6:25-34). Și-a amintit de pacea sufletească a lui Tan și a vrut să-L cunoască pe Dumnezeu la fel ca el. Așa că a pornit să-l caute.

Tan i-a făcut cunoștință cu pastorul Xo. Acesta l-a ajutat să-și găsească un loc de muncă, iar seara studiau Biblia împreună. Tao a absorbit adevărurile cu ardoare, l-a primit pe Hristos ca Mântuitor și a fost botezat. După aceasta, în inima lui s-a aprins dorința de a deveni lucrător biblic. S-a hotărât să se întoarcă acasă și să le vorbească localnicilor despre noua lui credință. Primul convertit a fost chiar mama sa, care a observat marile schimbări din viața lui. Tan și Tao Îi sunt recunoscători lui Dumnezeu pentru modul în care i-a condus. Ei continuă să lucreze ca evangheliști laici în sudul Chinei.

11. Lupta cu umbrele (1)

Abba, Mongolia

Înainte să devin creștin, beam, fumam și furam. Nu mă interesa dacă ce facem era bine sau rău; consideram că așa sunt eu și așa mă port.

Odată, am fost cu prietenii să bem ceva. M-am îmbătat înaintea lor și mi-am pierdut cunoștința. Când m-am trezit, eram singur. Împleticindu-mă, am pornit să-i caut. Erau acasă la unul dintre ei. I-am întrebant furios: „De ce m-ați lăsat singur?” Mi-au spus că adormisem și nu au putut să mă trezească. Apoi, mi-au întins alt pahar. Am simțit că mi se taie genunchii și totul s-a făcut negru în jur.

M-am trezit la poliție, dezbrăcat și înghețat de frig. Brațul mi-era plin de sânge și mă durea rău spatele. Habar n-aveam ce se întâmplase cu mine. Un ofițer de poliție mi-a spus că eram arestat pentru tulburarea liniștii publice. Urlasem, îi amenințasem pe oameni și spărsesem cu pumnul ferestrele mai multor case. Am înțeles de ce aveam brațul plin de sânge. Au venit și reclamanții – le spărsesem geamurile, îi amenințasem... Eu nu-mi aminteam nimic și am cerut să văd cu ochii mei. Ofițerul mi-a dat hainele și m-am îmbrăcat. Pantofii însă nu erau și am întrebat de ei. La momentul arestării, fusesem desculț.

Polițistul m-a dus la una dintre case. Sub o fereastră, mi-am găsit un pantof; perechea lui era în cealaltă casă ale cărei geamuri le spărsesem. Proprietarul spunea că îi amenințasem cu moartea toată familia, că îi fugărisem afară din casa lor și aruncasem cu pietre în ei... Altcineva mi-a povestit că am bătut în ușă și, când mi-am văzut umbra reflectată în geam, am început să mă lupt cu umbra mea. Un bărbat a ieșit să vadă ce era și l-am luat la bătaie, iar când a venit polițistul, am sărit din nou la bătaie. Parcă auzeam povești despre un om posedat de demoni!

Am plătit amenda, am fost de acord să înlocuiesc ferestrele sparte și am promis să nu mă mai ating de băutură. După trei zile însă eram iarăși beat criță. Nu aveam putere să mă las. Pe atunci, locuiam cu mama și știam că îi fac multe greutăți. Munceam, dar, în loc să o ajut cu salariul meu, îl cheltuiam pe alcool. Asta până când s-a întors în sat Daba, un prieten din copilărie. (*Va continua.*)

12. Lupta cu umbrele (2)

Abba, Mongolia

Prietenul meu se mutase în capitală, găsisese de lucru și devenise creștin. Întors în sat, a încercat să-mi vorbească despre problema mea cu băutura. L-am ascultat de dragul prieteniei noastre, i-am dat dreptate, dar în inima mea îmi băteam joc de sfaturile lui. Credința lui în Dumnezeu mi se părea o prostie.

Daba a aflat că în sat era o grupă de creștini și m-a invitat să merg cu el acolo. Am acceptat pentru el, dar eu mă simțeam stingher. S-a vorbit despre Dumnezeu și mi-am amintit că aveam și eu un Nou Testament. L-am căutat și am început să-l citesc, dar nu pricepeam nimic. Byra, conducătorul grupului de creștini, s-a oferit să mă ajute cu explicații.

Apoi, într-o sâmbătă, am fost cu Daba la o grupă de studii biblice. Daba nu era adventist, dar aceia erau singurii creștini din sat și el dorea părtășie. Mesajul din ziua aceea, despre dragostea lui Dumnezeu, m-a mișcat. Vedeam iubirea lui Dumnezeu în dragostea mamei pentru mine. Când veneam acasă beat, ea mă certa, dar întotdeauna mă și încuraja și mă ajuta la nevoie.

Am continuat să merg la grupa aceea. Pe măsură ce Byra îmi explica pasajele biblice, am început să înțeleg. Acum, citeam Biblia cu plăcere, nu din obligație și nu mă mai puteam opri din citit, atât de dragă îmi devenise! Mi-am predat inima lui Dumnezeu.

De-a lungul anilor, promisesem de multe ori să mă las de băutoră, dar nu reușisem. Daba mi-a spus să mă rog și să cer putere de la Dumnezeu. Când am început să mă rog, vechii mei prieteni de pahar au plecat din sat. Dumnezeu i-a îndepărtat de mine. Apoi m-a scăpat de dorința de a bea și m-a eliberat din lanțurile alcoolului. Astăzi, slavă lui Dumnezeu, nu mai beau! Când L-am cunoscut pe Hristos, I-am cerut să-mi dea o inimă curată, o viață curată și acum tânjesc să îmi petrec timpul cu El. Mama și surorile mele sunt uimite de schimbările din viața mea. Participă și ele la prezentările de evanghelizare, iar una dintre surori și-a adus și prietenele.

O parte din darurile din Sabatul Treisprezece din acest trimestru sunt pentru o școală adventistă din capitala Mongoliei. Vă mulțumim! Pentru a citi experiențele înălțătoare ale profesorilor și elevilor de la școala din capitala Mongoliei, accesați pagina de internet www.adventistmission.org.

13. De la moarte la o viață nouă

Masaaki Toge, Japonia

Sunt antreprenor de pompe funebre în Japonia. Zi de zi, sunt înconjurat de moarte – îi pregătesc pe cei decedați pentru înmormântare și organizez funeralii. Deși Japonia este o țară în mare parte nereligioasă, mulți japonezi își onorează strămoșii prin rugăciuni, ceremonii complicate și ritualuri de închinare. Și în familia mea ne rugam strămoșilor noștri.

Urmărind ceremoniile de înmormântare din diferite religii, i-am remarcat pe creștini. Ei cred că se vor reîntâlni cu cei dragi. Mă întrebam cât de reală poate fi această convingere și unde se duce spiritul celui decedat. Studiindu-i mai atent, am înțeles că ei înfruntau moartea cu o credință profundă în Dumnezeu lor.

Odată, după ce am terminat pregătirile pentru funeraliile unui adventist, am rămas singur în biserica goală și m-am lăsat învăluit de liniștea ei. M-am gândit la situațiile în care am dat piept cu moartea: odată, când era să mă înec în ocean și, altă dată, într-un accident de motocicletă. Surprinzător, dar amintirile acestea nu-mi mai stârneau frica. Aveam pace în suflet. Simțeam că nu eram singur.

A doua zi, am vorbit cu pastorul adventist despre Dumnezeu, iar el m-a asigurat că Isus dorește să facă parte din viața mea. I-am cerut să mă ajute să cunosc principiile creștine. Am studiat cu el câteva luni și am aflat că Dumnezeu ne-a creat și a venit pe pământ să trăiască și să moară pentru ca omul păcătos să poată trăi pentru totdeauna cu El. Nu cunoscusem până atunci o iubire mai mare! M-am gândit la păcatele pe care le făcusem și am fost nespus de fericit că nu trebuia decât să-I cer lui Isus Hristos să mă ierte și să mă accepte ca fiu al Său. Am făcut prima mea rugăciune către Dumnezeul Creator, iar El mi-a umplut inima cu o pace și o bucurie necunoscute până atunci.

La început, nu știam cum să le vorbesc rudelor mele despre credință și nu le-am spus nimic. Însă nici nu era nevoie, fiindcă au observat schimbarea și chipul meu care radia de bucurie. Au observat și colegii, și prietenii și m-au întrebat ce se întâmplase cu mine. Le-am spus că L-am cunoscut pe Dumnezeul cel viu, pe Isus Hristos, că am primit darul mântuirii Sale și am devenit creștin.

Studiez Biblia în continuare ca să cunosc mai bine dragostea lui Dumnezeu, să le pot da un răspuns potrivit celor care mă întrebă despre credință și să-i pot încuraja pe oamenii îndurerați cu care mă întâlnesc în fiecare zi.

APRIIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32